

Župni listić

Župe Svetog Roka u Lumbardi

Župna crkva Svetog Roka, Lumbarda
Nedjeljom: Sveta misa u 08.00 i u 10.00 sati.
Radnim danom: Sveta misa u 07.00 ili u 19.00 sati.

Raspored događanja kroz mjesec LIPANJ 2019.

Lipanj 2019. • Godina VIII • Broj 87

GOTOVO SVI U CRKVI ČINIMO NEŠTO ŠTO JE POTPUNO KRIVO!

Vjerujemo da ste svi primijetili kako se stvara gužva na izlazu iz crkve kad vjernici izlaze sa svete mise, osobito oko posudice s blagoslovljenom vodom. Naime, većina vjernika i pri izlazu iz crkve koristi blagoslovljenu vodu za škropljenje. No, neki svećenici napominju da je to krivo i da to ne bi trebali činiti jer nakon Božjeg blagoslova, kojeg dobijemo

na svršetku svete mise, nema većeg blagoslova. To, naime, nije opasno, nego nepotrebno, da se ne bi krivo shvatilo. Na izlazu iz crkve ne uzima se blagoslovljena voda i ne križa se. Krsna je voda znak ulaza, a ne izlaza (EE 110). Sa blagoslovom s oltara i križanjem, nakon poklona Svetotajstvu, idemo ravno vani (382) – često napominje don Alojzije Bavčević, duhovni asistent Svetišta Vepric, Splitsko-makarske nadbiskupije, i nije jedini. Isto se upozorenje množe pronaći u letku „Ponašanje u crkvi“ (dostupno na izlaznim vratima naše crkve) gdje piše: „Prije nego kreneš van, pokloni se koljenom do poda Isusu u Svetohraništu, a ako nema Svetohraništa duboko se nakloni oltaru. Ne klanjaj se opet kod crkvenih vrata i ne uzimaj blagoslovljenu vodu na izlazu. Izadi bez razgovora i guranja, ne zaustavljaj se kod vrata kako bi i drugi mogli nesmetano izaći.“ Slično možemo pročitati i na internetskim stranicama Župe Sv. Martin Podgajci Podravski pod naslovom „Vladanje u Crkvi“, gdje se vjernicima daju detaljne upute kako se vladati u crkvi: „Na izlazu iz crkve ne uzimlj blagoslovljenu vodu. Voda je znak ulaza, a ne izlaza! S misnim blagoslovom vraćamo se u svoj svagdanji život i nastavljamo ono što smo čuli i primili prenijeti u svoj svagdanji život da i on po slavlju euharistije postane naša duhovna žrtva – Euharistija.“

(dostupno na <https://zupa-podravski-podgajci.webnode.hr/vladanje-u-crkvi/>).

2. lipnja	Sedma vazmena nedjelja i prva u mjesecu. Kolekta za biskupiju.	Svete mise u 08.00 i 10.00 sati. Sveta misa kod jame Bultina u 18.00 sati – propovjednik don. Pero Pranjčić, župnik župe Sv. Ivana Krstitelja iz Ponikava.
6. lipnja	Ivan Pavao II. 3. put u RH Dubrovnik, 6. lipnja 2003.	Sveta misa u 19.00 sati.
9. lipnja	DUHOVI – Pedesetnica i druga nedjelja u mjesecu.	Svete mise u 08.00 i 10.00 sati.
13. lipnja	SVETI ANTUN PADOVANSKI - Svećenik franjevac, čudotvorac, Evangeoski naučitelj	Sveta misa u 19.00 sati.
16. lipnja	PRESVETO TROJSTVO Treća nedjelja u mjesecu.	Svete mise u 07.00 (tiha misa za članove sakramenta bez procesije) i u 09.00 sati Sveta misa (pro populo) - KRIZMA
20. lipnja	TIJELOVO - PRESVETO TIJELO I KRV KRISTOVA Blagdan RH	Svete mise u 08.00 (pro populo) i 18.00 sati (za članove Presvetog sakramenta – Tijelovska procesija).
23. lipnja	Dvanaesta nedjelja kroz godinu i četvrta u mjesecu. Pjesma Sv. Roku.	Svete mise u 08.00 i 10.00 sati.
24. lipnja	ROĐENJE SV. IVANA KRSTITELJA	Zavjetna misa u 19.00 sati na groblju (za sve duše) – nakon mise blagoslov mora, barki, ribara i mornara.
28. lipnja	PRESVETO SRCE ISUSOVO (prenosi se na iduću nedjelju)	Sveta misa u 19.00 sati.
29. lipnja	SVETI PETAR I PAVAO, apostoli	Sveta misa u 19.00 sati u crkvi svetaca.
30. lipnja	Trinaesta nedjelja kroz godinu i peta u mjesecu.	Sveta misa u 08.00 sati (pro populo - procesija oko crkve s kipom Srca Isusova) i u 10 sati.

Napomene:

- Treća nedjelja u mjesecu je Nedjelja sakramenta;
- Sve možebitne promjene će se oglasiti s oltara.

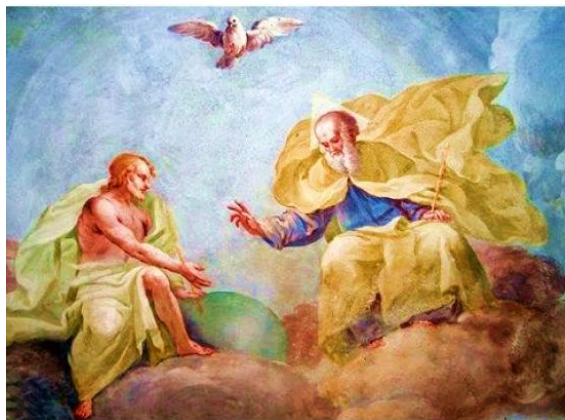
NAKANA APOSTOLATA MOLITVE PO PREPORUCI U MOLITVE SVIM VJERNICIMA OD PAPE I HRVATSKIH BISKUPA (za lipanj)

Evangelizacijska: Način života svećenika

Da se svećenici, kroz jednostavnost i poniznost svog života, djelatno sužive sa najsiromašnijim.

Biskupska: Zahvaljujmo Gospodinu na daru svećenika: poslani su nam kao služitelji Božjih milosti, posebice po sakramentima. Cijeneći te neizrecive Božje darove, zdušno molimo za odaziv i za nepodijeljenost srca službenika Crkve.

PRESVETO TROJSTVO

Biblija, iako potvrđuje da je Bog uvijek drugačiji i da nadilazi naše razmišljanje, predstavlja se kao „objava“, to jest kao ona koja razdire veo tišine koji skriva božanski misterij. Kršćanska objava otvara nove horizonte u ovom nedostupnom svjetlu, kojeg „čovjek ne može vidjeti i ostati na životu“, kako se često ponavlja u Starom zavjetu. Pojavljuje se tako, uz Oca, Sin kojeg šalje na svijet i Duh životvorac i mi u ime Trojstva otvaramo i započinjemo svaku molitvu i svaku liturgiju, zaključujemo svaku molitvu i blagoslivljamo osobe i stvari. Postoji duh

čovjeka, tj. princip njegovog postojanja, njegovog djelovanja, njegovog načina da voli i da griješi, njegove slobode i ropstva. Ali postoji i Duh Božji, princip njegove ljubavi i komunikacije s čovjekom. Taj božanski Duh ulazi i prodire u čovjekov duh, dolazi k njemu kao vjeter koji sve obavlja i prožima. Stvorene koje prihvaća i dopušta da bude osvojeno od tog Duha biva preobraženo od ljudskog djeteta u dijete Božje, postaje član njegove obitelji i službeno biva proglašen subaštinikom Božjeg Jedinorođenca, Krista Isusa. Sv. Pavao proglašava stvarni i pravi ulazak čovjeka u nutrinu božanskog života. Taj ulazak dolazi po krštenju, koje gledamo kao korijen kršćanskog života, i po poslušnom slušanju Riječi. To je ono što je koncizno formulirano finalnoj sceni Matejevog evanđelja. Proslavljeni Isus ukazuje se u najčišćoj slavi svoga božanstva, on je izvanredno „veći“ i nadilazi svu stvorenu stvarnost: „Dana mi je sva vlast na nebu i na zemlji.“ (Mt 28,18). Pred njim čovjek pada i ničice mu se pokloni. Njegova prisutnost nije kao ona zemaljske osobe. To je prisutnost koja treba biti otkrivana i otkrivena po životu vjere i zato poznaje i oklijevanje, tamu i sumnju.

S druge pak strane, Krist je blizu, s nama je „u sve dane“ (Mt 28,20) i u svim povijesnim razdobljima. Posebno je djelatno prisutan u Crkvi kojoj daje svoju Riječ te spasiteljsku i posvetnu milost. Zapravo, Isus povjerava Crkvi zadaću da naviješta svim narodima sve ono što im je zapovjedio, uključujući u spasenje svakog čovjeka. Za Sveto Pismo, dakle, neizmjerne Božji misterij ne odbacuje nego prihvaća u sebe naše male misterije, uranjajući ih u svoje neizmjerne i nedostupno svjetlo. Ne smijemo zato uzimati u obzir Boga samo kao objekt filozofskih i teoloških rasprava. O Bogu i Trojstvu ne smijemo samo govoriti na hladan i rezerviran način. Moramo razgovarati s Bogom u razgovoru intimnosti i života koji je On sam proglasio i postavio.

Sv. Augustin i misterij Presvetog Trojstva

Priča se kako je jednog dana sv. Augustin, veliki mislilac Crkve, bio vrlo ogorčen i razočaran jer nije previše uspijevao razumjeti misterij Presvetog Trojstva. Dok je tako o tome razmišljao i šetao uz obalu, ugledao je jednog dječaka koji je radio nešto vrlo čudno: iskopao je rupu u pijesku i sa žlicom odlazio do mora, zgrabio morsku vodu i ulijevao u tu rupu. I tako stalno. Svetac se pažljivo približi i upita ga: „Što to radiš?“ Dječak odgovori: „Želim svu vodu iz mora staviti u ovu rupu.“ Kad je sv. Augustin to čuo reče mu: „Divim se tvojoj želji da skupiš čitavo more, ali kako možeš i pomisliti da ćeš u tome uspjeti? More je neizmjereno, a rupa je mala. K tome, s tom žlicom ne bi ti bio dovoljan ni čitav život.“ A dječak, koji je bio anđeo poslan od Boga, odgovori mu: „A kako ti možeš misliti i očekivati da možeš sadržati u tvoju glavicu neizmjerne misterij Boga?“ Augustin je razumio da je Bog veliki misterij. I

razumio je da su Otac, Sin i Duh Sveti tako puni ljubavi da zajedno mora da neizmjereno uživaju.

Apsurdi današnjice:

Dajemo stotine kuna za rasparane traperice, a od beskućnika na ulici okrećemo glavu

U mislima izgubljena, hodala sam žurno prema svom domu, ali me nečiji kašalj naglo vrati u stvarnost. Podigoh glavu i tada po prvi put u životu... Isuse moj, vidjeh beskućnika. Vidjeh svoga brata, jednaka sebi po svemu, samog, u hladnoj, mračnoj ulici. Nepomično, njegovo tijelo ležalo je na tvrdoj, već raspaloj, drvenoj klupi. Isuse to je njegov dom?! Zastadoh, jer podsjetio me na Tvoj i moj križ... tvrd, drven... Djelovao je tako beživotno, mračno, bio je tako prljav, neuredne brade i kose, rasparane odjeće... sav obliven tugom. Poželjeh mu, Isuse, dati sve svoje, jer ionako toga imam previše! Isuse moj, gdje je njegova obitelj, gdje su njegovi prijatelji? Isuse, zašto je sam? Osjetih njegovu tugu, hladnoću njegova tijela, nesigurnost i nemir što mu ovaj svijet pruža. Ali nešto je u njemu sjalo, odavalo takvu radost, zračilo takvom toplinom i ljubavlju. Ustao je i pogledao me očima. Bile su tako nježne i nevine, bile su izvor radosti, sigurnosti, topline doma i ljubavi o kojoj je mogao samo sanjati, ali Isuse... on je imao Tebe uz sebe, imao je Tebe u svom srcu. Prepoznah Tebe u njegovim očima... ali prepoznah i sebe. Meni ponekad nije dovoljno ono što imam, uvijek tražim više, a njemu!? Njemu nije bilo potrebno bogatstvo, sigurnost, nesigurna i ponekad lažna ljubav koju nam ljudi nekad znaju pružati, njemu nije bio potreban lažan osmijeh ljudi koji će mu jednog dana okrenuti leđa ili možda sve njegovo iskoristiti protiv njega. Ne! Njemu to nije bilo potrebno jer je imao Tebe u svom srcu! Imao je svu ljubav, svu sigurnost i svu radost ovoga i vječnoga života... imao je pravi i istinski mir. Isuse, shvatih da u svakom trenutku ovoga današnjeg svijeta mogu bit siromah i beskućnik tijelom, a i duhom, ali sve dok imam Tebe, imam svo bogatstvo koje mi treba i koje mi je dovoljno. I zato Isuse, pomози nam gledati očima siromaha i beskućnika. Pomози nam da u drugima prepoznamo svoga brata, Tebe i svo tvoje bogatstvo koje nam samo Ti možeš pružiti!

(preuzeto sa <https://www.kraljica-mira.>)

Poučna priča:

NAŠAO OBITELJ KOJOJ JE POTREBNA ODJEĆA

U kućici na kraju grada živjela je jedna vedra i mirna obitelj. Nisu bili bogati, no na njihovom stolu se uvijek našlo dovoljno hrane za sve. Dok su članovi obitelji jedne večeri sjedili za večerom, začulo se kucanje na vratima. Otac je ustao i otvorio. Pred vratima je bio siromah u rasparanoj odjeći. U ruci je imao košaru punu salate. Molio je domaćina da je bar malo kupi. Domaćin se sažalio nad siromahom i kupio nekoliko glavicica salate. S vremenom se siromah sprijateljio s ukućanima te im je svaki tjedan donosio salatu. Uvijek je bio ljubazan i vedar pa su s nestrpljenjem očekivali njegov dolazak i uživali u njegovom društvu. Siromah im je pričao svoje doživljaje i uvijek su ga rado slušali. Razmišljali su kako da pomognu siromahu, no nisu imali

novaca. Kako se približavala zima, odlučili su skupiti odjeću i potajno je pokloniti siromahu. Jednog dana, dok im je vadio salatu, siromah s uzbuđenjem reče: „Jučer sam dobio velik dar! Ispred kuće sam pronašao košaru punu odjeće za zimu!“ Ukućani su se nasmiješili i uglas rekli: „Prekrasno!“ A starac će: „Prekrasno je to što sam našao obitelj kojoj je ta odjeća doista potrebna!“ Koliko god malo nečega imali, uvijek ćete pronaći nekoga tko ima manje. Pronađite takvu osobu i dajte joj od svog obilja. Ne težite tome da nešto dobivate, nego da budete izvor. Uredite da drugi dobije ono što vi želite. Uredite da drugi iskusi ono što vi želite iskusiti. Tako čineći, prisjetit ćete se da ste cijelo vrijeme u posjedu imali te stvari... Ono što dajete, to postajete.

Priredio: **Željko Dominis**